

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

 www.adoratrici-asc.org

 redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Godina XXI. - br. 8, rujan 2019.

Ljubav je zahvalnost

Uvodnik

Veliki autor i latinski povjesničar Tacit, jednom je napisao: "Zahvalnost je sjećanje srca."

Mnoge religije i kulture prepoznaju ovaj osjećaj kao vrijednost i, osobno, zahvalnost sam često uzimala kao zdravo za gotovo, jer sam ju uvijek smatrala spontanom, prirodnom, jednostavno uljudnom, odgovoriti hvala za svako djelo ili gestu pažnje ili primljenu pomoć. Međutim, tijekom jednog razgovora iznenada sam dovela u pitanje svoje pretpostavke, nevoljko shvaćajući da su se možda stvari, nažalost, promijenile.

Zapravo, pitam se ima li još uvijek mjesta za zahvalnost u eri potrošnje i učinkovitosti u društvu poput sadašnjeg u kojem je na snazi zakon koji želi dobiti sve odjednom, jer se čini da je sve potrebno i to nameće stjecanje sve više vještina kako bismo bili samostalni.

Zahvalnost je vrlina onih koji znaju prepoznati potrebu drugog, potvrđujući vrijednost svog postojanja. I u kršćanskoj molitvi zahvalnosti Gospodinu, moći prepoznati ono što imamo kao besplatan dar Njegove dobrote, a ne kao našu zaslugu kojom se ponosimo, stavlja nas u pravi položaj pred Njim: kao stvorenje pred Stvoriteljem.

Za nas Klanjateljice, zahvalnost, osjećaj i vrijednost kojom započinje Vodič života naših Konstitucija, poziva nas na osobni odgovor na veliku ljubav Isusa rassetoga, otvarajući se dimenziji našeg postojanja u službi čovječanstva.

U procesu preobrazbe pozvane smo osnažiti stav zahvalnosti koji druge gleda ne kao suparnika, već kao onaj koji cijeni smisao nečijeg života.

Stoga, njegovati zahvalnost znači stalno rasti u ljudskosti ostvarivanjem ljubavi.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Kazalo

Uvodnik

◇ Ljubav je zahvalnost

Prostor za Vrhovnu upravu

◇ Duhovnost je život

Iz ASC svijeta

◇ Novosti iz Liberije

◇ Dan zastave

◇ "Indijska dama" osvaja treće mjesto

◇ "Učiteljice, slijedi me"

◇ Ekumenizam u našoj Biskupiji

◇ U Pashi Kristovoj... Prekrasan poredak stvari

1	◇ Sjećanje na sestru Teresinu Vani	8
	◇ 1. srpnja – svetkovina Predragocjene Krvi	8
2	◇ Kanonska vizitacija - Wrocław	9
	Prostor za JPIC/VIVAT	
3	◇ "Heroj zauvijek"	10
4	U Družbi	
5	◇ Kalendar Vrhovne uprave	11
5	◇ Rođendani: slavimo život	11
6	◇ Godišnjice redovničkih zavjeta	11
7	◇ Preselile su se u kuću Očevu	11

Duhovnost je život

Duhovnost nije ono što radiš, već način na koji živiš, to je odnos, spremnost izaći iz svojih okvira. Da bismo ovo postigli, treba se oblikovati ili modelirati u skladu s Isusovim vrijednostima. U duhovnom životu potrebne su određene metode ili prakse ako se želi nešto postići. Na primjer, ako imaš želju postati matematičar, mora te voditi stručnjak za matematiku i treba raditi možda godinama da bi stekla vještine potrebne za lako rješavanje različitih vrsta matematičkih problema.

Pronalaženje stručnjaka za čovjeka presudno je na duhovnom putovanju. Sretan je onaj tko ga je pronašao! Svako ljudsko biće, u trenutku stvaranja, prima iskusnog Pomoćnika u osobi Duha Svetoga. Kao katolici započinjemo svoj životni put nasljedovanja Krista kada Trojedinu Bog u kojeg vjerujemo izliva toga Duha u naša srca na krštenju i poziva nas da živimo život dostojan učenja u trenutku primanja sakramenta Potvrde. Dakle, najbolji suputnik/vodič u našem duhovnom rastu je DUH SVETI koji prebiva u nama. Sv. Pavao nas podsjeća u svom pismu Rimljanima (8, 15): „Duh u nama kliče: 'Abba - Oče', kad ne znamo kako moliti.“ Dakle, sljedeće pitanje jest kako probuditi vatru **Duha Svetoga** u nama. Svako buđenje ili prosvjetljenje započinje sviješću da sadašnji način postojanja i življenja treba neke promjene, a promjena mora započeti iznutra kako bi donijela trajne rezultate. Stoga čovjek duboko sluša u svjetlu evanđeoskih vrijednosti i pita se „što u mom srcu i umu (mislama i osjećajima) jest/nije u skladu s Isusovim zapovijedima (dvije najvažnije). Koje moje ponašanje prenosi/ne prenosi Isusove vrijednosti?“

U ovom bi trenutku moglo biti korisno pogledati tri najvažnije vrijednosti koje je Isus živio. Drugim riječima, što se očekuje od nas da imamo ili živimo zajedničko s Isusom?

Ista „SIGURNOST ABBA“ (svijest o riječi „Otac“): neka Isus bude živ u našem životu i po našem životu, u životu poput majke koja živi **ispunjena svojim djetetom**, tj. mislima o njegovim potrebama, smijehu, radostima, žalostima, znacima rasta, pa čak i njegovim mirisom. Majka razvija tu svijest preinakom svoje liste prioriteta, stavljajući dijete na prvo mjesto i premještajući sve ostalo na popisu

ispod njega, čak i vlastite potrebe. Ona ne samo da sudjeluje u potrebama djeteta, već uživa i nalazi ispunjenje u tome, identificirajući se kao majka djeteta. Kao rezultat toga, raste njezina sposobnost prilagodbe, zadovoljstvo, nježnost, pažljivost, briga i sl.: sve zbog djeteta (svijesti) koje raste u njoj, ne sa suzama, već s radošću. To je moguće samo u onoj mjeri u kojoj se majka poistovjećuje sa svojim djetetom.

ISTI jezik: **verbalni govor** koji prenosi Radosnu vijest, ne teror; slobodu, ne obvezu; utjehu, ne prigovaranje, što dopušta drugom da otvori prtljagu prepunu životnih iskustava; **neverbalni govor** bezuvjetnog prihvaćanja usprkos mnogim nesavršenostima ili neuspjesima; **emocionalni govor** koji potvrđuje i verbalnu i neverbalnu komunikaciju i još mnogo toga.

Isusove **rane**: pozvani smo živjeti za interese drugih, ne zato što su nam potrebni, već zato što smo stvoreni i duboko želimo biti produžeci Isusovog poslanja u trenutnoj stvarnosti u kojoj živimo. Bog u kojeg vjerujemo ne živi u izolaciji, već živi usko sjedinjen sa Sinom i Duhom, ne samo u teoriji već i u stvarnosti. Živjeti s drugim nesavršenim ljudskim bićima često je neugodno. U takvim situacijama često nas napasnik posjećuje slatkim i susretljivim rješenjima i na suptilne načine.

Imamo nekoliko primjera iz života samog Isusa, poput tri kušnje u pustinji (Lk 4, 1-13); Petar koji pokušava uvjeriti Isusa da izbjegne križ (Mk 8, 32); mnoštvo koje traži Isusa nakon čuda umnoženja kruha želeći ga učiniti svojim kraljem (Iv 6, 14-15). U svim tim trenucima, direktna veza između Osoba Trojstva omogućila je Isusu da odabere pravi put, a pravi put često je put patnje. Stoga je dobro zapitati se: kako postupiti prema osobama i situacijama koje su neugodne? Posvećujem li dovoljno pažnje unutarnjem glasu dok pronalazim odgovore ili rješenja? Dopunitmo da Duh Sveti, koji je vodio Isusa u pustinju, također bude naš vodič u životu „**duhovnosti Krvi Kristove**“.

s. Bridget Pulickakunnel, ASC

Novosti iz Liberije

Prije šest tjedana stigla sam u Grand Cess baš kad je kiša počela padati. Prethodne noći počeli su jaki vjetrovi i bujice. Prvi put je kiša prošla kroz otvore između staklenih ploča i poplavila dvije sobe. Jedna je bila mala kapela koja služi kao sakristija dok se gradi nova crkva. Na tipičan način, odjeća i druge stvari, od kojih su mnoge rabljene, bile su na stolicama kraj prozora. Bila je to prilika da dođe župnik i odluči što ćemo zadržati, a što baciti. Sve što smo uspjele oprati i pokrpati, stavile smo u kovčege ili torbe s patentnim zatvaračem radi bolje zaštite. Pronađenu su skrojeni komadi, ali nikada završeni i obrubljeni, vjerojatno zato što nitko nije imao iglu i pravu boju konca.

Najprije dobre vijesti: Predsjednik je pokrenuo program za siromašne te, iako je ekonomija u padu (kad smo došle prošle godine, tečaj je bio 135 liberijskih dolara za jedan USD, sada je 190), provodi neke projekte. Dvadeset i četiri obitelji Grand Cess-a dobivaju male, ali nove domove od cementnih blokova s krovovima od cinka (mekši od limenih) krovova.

Posao je počeo prije mjesec dana s oko 25 radnika koji su stigli iz Monroville. Kao što biste i očekivali, ovoliko novih ljudi u našem gradu od 2000 i mnoge aktivnosti, stvorile su radost, ali i poneku ljubomoru oko toga tko će dobiti domove (vanjski stručnjaci prošetali su cijelim gradom i odabrali kome će se sagraditi kuće na osnovu loših uvjeta u domovima). Prošli tjedan, jedan od vladinih kamiona koji je prevozio pijesak kako bi napravio cigle za zidove probio je most (fotografija) koji ulazi u grad i niti jedno vozilo poput bolničke hitne pomoći nije

moglo ući niti otići tjedan dana, osim motocikala. Drveni most popravljen novim trupcima uskoro bi trebao biti zamijenjen metalnim.

Što se tiče školske situacije, stvari su se malo zakomplicirale, zapravo, budući da su neki roditelji kasnili s plaćanjem državne ispitne pristojbe za polaganje godišnjeg državnog ispita, Ministarstvo obrazovanja nije dalo učenicima dozvolu za polaganje završnog ispita. Čak ni našim učenicima nije bilo dopušteno položiti test za upis u 10. razred. Nepotrebno je reći da su se učenici 9. razreda i njihovi roditelji jako uzrujali.

U prva četiri tjedna ovog posljednjeg razdoblja bili smo izvan škole 10 od 20 nastavnih dana (Uzašašće, podjela svjedodžbi po koje dolaze roditelji, težak dan jake kiše, tri dana za testove). Ovo je razdoblje definitivno bilo izazov. Službeno smo završili školsku godinu 7. srpnja programom nakon Mise.

Pitala sam se: "Zašto naši učenici ne mogu bolje?" Naučila sam prepustiti frustracijama i ostati mirna jer promjene zahtijevaju vrijeme. Učitelji su uglavnom diplomirani i mjesečna plaća im je oko 40 do 50 USD. Većina njih radi najbolje što mogu. Posebno mi je žao učenika koji stvarno žele učiti i kojima je to uskraćeno. Pitam se zašto se roditelji koji se toliko žrtvuju za školarinu svoje djece ne žale kao oni roditelji u našoj zemlji.

Mladić iz drugog dijela Liberije bio je hospitaliziran ovdje s velikim kancerogenim tumorom u ustima koji mu je stršio iz obraza. Radio je na iskopavanju zlata (na staromodni način). Kako nije stigla pomoć države, obitelj mora osigurati hranu, vodu i platiti lijekove. Posjetila nas je Evelyn, socijalna radnica iz bolnice. S. Zita je posjetila Fredericka i pomogla mu da dobije jednokrevetnu sobu, jer je jako trpio bolove, miris tumora i ispadanja zuba bio je vrlo bolan. Socijalni radnik pripremio je hranu koju je s. Zita platila iz darovanog novca za Liberiju. Umro je u roku od tjedan dana i ovdje je pokopan. Platili smo jednostavni drveni lijes. Njegova je obitelj siromašna, majka je preminula, a otac je imao srčani udar. Frederick je vjerovao u Boga i, premda sam, nije bio sam zahvaljujući sestri Ziti, Evelyn i nekim suosjećajnim medicinskim sestrama.

Kiši svaki dan, imali smo dvije vojske crnih mrava koji su napali kuću i invaziju malih mrava u našem hladnjaku! Još uvijek ne znamo koji je razlog njihove najezde.

U međuvremenu smo proslavili Duhove, volonteri Mirovnog korpusa i o. Franjo došli su na večeru koja je uključivala kolač od našeg posljednjeg slavlja. Tijelovo smo proslavili rođendanskom zabavom. Zita je organizirala dvoje djece koja rade za nas i zajedno smo slavili njezin rođendan. Nedjeljom radimo manje i uživamo u danu.

S. Zita je i dalje zauzeta trima razredima šivanja i brine se za vrt. Uživamo u krumpiru, kasavi, zelenom povrću i malo paprike kako bismo začinile hranu.

s. Therese Wetta, ASC

*Kontinentalno područje: Amerike
Osnutak Argentina*

Dan zastave

Svake godine, učenici četvrte godine trebaju obećati odanost argentinskoj zastavi na dan godišnjice smrti generala Manuela Belgrana, tvorca naše državne zastave. Tako su 14. lipnja učenici četvrte godine, odjeljenja A, dali svoje obećanje u nazočnosti svjedoka, potpredsjednice škole gđe Silvije Gargaglione.

Ceremonija je obavljena u nazočnosti Vojnog stožera. Bio je prisutan i jedan od roditelja naših učenika, član mornarice u Paragvaju, sa svojim bendom od 30 ljudi i velikim izborom glazbenih instrumenata.

Roditelji djece zajedno sa Silvijom Armesto pripremili su okrepu koju su ponudili članovima benda i studentima. Svi su bili oduševljeni i sretni. Na kraju su djeca izvela recital uz gimnastičke pokrete i pjesmu u čast Manuelu Belgranu. Tijekom okrepe, s. Susana Misermont, ASC, pripadnicima vojnog sastava uručila je suvenir - privjesak za ključeve - u znak sjećanja na dolazak prvih sestara

u Argentinu. Svi su bili vrlo zahvalni zbog njihove prisutnosti.

Blagoslovljena Krv Kristova!

s. Susana Misermont, ASC
pravna predstavnica škole

“Indian Lady” osvaja treće mjesto

S. Edwina Pope, koja se ponosi baštinom iz Indiane, upisala je tri svoja umjetnička djela za sudjelovanje na Prvoj umjetničkoj izložbi Eugene Brown 2019., plemena Miami (Myammia) iz Miamijske u Oklahomi. Osvajala je lentu za treće mjesto za svoje djelo „Dama iz Indiane s planinskim lavovima“, izrađenu križićima na tkanini Aida.

Predstavila je i dva druga umjetnička djela izrađena u različitim tehnikama: konja je izradila vodenim bojama, a orla olovkama u boji na bazi ulja.

Čestitamo, Edwina!

prezentirala s. Diana Rawlings

Regija SAD

“Učiteljice, slijedi me”

Nedavno sam sreća svoju studenticu Dunyu iz Iraka na proslavi Eida koji obilježava kraj ramazanskog mjeseca posta i molitve za muslimane širom svijeta.

Zabava u St. Louisu sadržavala je besplatnu hranu i nagrade, ledene kupove, bombone od pamuka, oslikavanje lica, vatrogasno vozilo i još mnogo toga. Volonteri domaćina, Oasis International i Baptističke Crkve Kanaan, bili su na raspolaganju za pomoć.

Izbjeglice, imigranti i građani Amerike mirno su sudjelovali i uživali jedni s drugima u društvu. Dunya i njen prijatelj Azlar zajedno su razgovarali na animiranom arapskom, dok su se njihove kćeri Shams i Zahraa igrale u vatrogasnom kamionu. U jednom trenutku Azlar mi je rekao: “Učiteljice, slijedite me”, dok je uzimao Zahraai kup s okusom limete.

Ta fraza mi je dotakla srce.

“Učiteljice, slijedite me.” Gdje, zašto, kako? Prolazili smo kroz gomilu žena i dobrovoljaca odjevenih u hidžab dok sam slušala zbor raznih jezika koje nisam razumjela.

“Učiteljice, slijedite me” pomoglo mi je da shvatim da to radim upravo više od dvije godine otkako sam započela volontirati podučavanjem engleskog jezika u programu za žene imigrante i izbjeglice.

Ove hrabre i otporne žene dovele su me na zadivljujuća mjesta otvarajući svoje domove za

tjedni nastavni sat koji je mnogo više od nastave engleskog jezika. Dunya i ja smo zajedno plakale kad je pobacila dijete i kad je njen otac u Bagdadu podvrgnut operaciji zbog karcinoma. Radovali smo se kad je u SAD-u dobila vozačku dozvolu.

Vi prakticirate engleski, ali ja ne učim arapski jezik. Većina nas koji volontiramo u Programu za imigrante i izbjeglice vjerojatno ćemo vam reći da se ne radi samo o pomoći ženama da nauče engleski, nego je to puno više. Žene nas neprestano vode do novih spoznaja o odnosima, prijateljstvima i kulturnoj razmjeni.

“Učiteljice, slijedi me.” Da, hoću. Hodimo zajedno s Božjim suosjećajnim srcem. Kakav privilegij za nas i kakvo putovanje s nevjerojatnim suputnicima.

s. Regina Siegfried, ASC

Ekumenizam u našoj Biskupiji

*U biskupiji Anagni-Alatri –
Ekumenski pokret...*

na putu

Novi i izvanredni događaj započeo je u Biskupiji prije nešto više od godinu dana. Bila je to obveza ozbiljno raditi na pitanju jedinstva s kršćanima drugih crkava. Događalo se da reagirajući na **“ekumenski poziv”** na koji smo mi katolici pozvani, nije bilo dovoljno ograničiti se samo na “Tjedan molitve za jedinstvo kršćanina” koji se obilježava u siječnju svake godine.

Zapravo, trebalo je krenuti od naših župnih zajednica, kako bi se osiguralo da se u svakoj od njih formiraju **“ekumenski animatori”** kako bi se potaknulo i najrazličitije inicijative u župi, kako bi se potakli odnosi s kršćanima na lokalnoj razini druge Crkve i sve to u bliskoj vezi očito s mogućim biskupijskim inicijativama.

Tako je započela nova avantura. S. Gabriella Grossi, zadužena u biskupijskom Uredu za ekumenizam, uz pomoć malog povjerenstva koje je formirala, pripremila je potrebne inicijative. Svaki župnik biskupije je zamoljen je da za svoju župu naznači dostupnost jedne ili dvije osobe koje bi se mogle angažirati kao “ekumenske animatore” raspoložive sudjelovati u potrebnoj formaciji.

Održano je sedam susreta (prve subote svakog mjeseca počevši od prosinca 2018.), održanih u Pastoralnom centru Fiuggi (osim posljednjeg zasjedanja održanog u kući sestara Klanjateljica Krvi Kristove - Anagni).

Od početka su na tim susretima sudjelovali Valdeški kršćani iz Anagnija i Ferentina koje je pozvao župnik iz Tufana don Marcello Coretti. Odmah se rodilo prijateljstvo i međusobna povezanost koja je potaknula pozitivne odnose.

Naravno da su ovi su prostori bili pogodni da s većim senzibilitetom žive „Tjedan molitve za jedinstvo kršćana” koji je prvi put proslavljen u katedrali u Anagniju, kojem su prisustvovali naš

biskup Lorenzo i pastori Valdeške metodističke Crkve iz Ferentina i Rumunjsko-pravoslavne Crkve iz Alatrija. Atmosfera druženja koja se živjela tijekom proslave, a i kasnije, u druženju bratske agape, vrlo je dragocjena.

Ostale ekumenske inicijative obilježile su ovu prvu godinu aktivnosti:

- dio animatora je sudjelovalo u Ferentinu u Valdeškoj crkvi 10. ožujka na Svjetskom molitvenom danu koji su ove godine pripremile žene Valdeške Crkve iz Slovenije;

- 18. svibnja neke su skupine sudjelovale na ekumenskom hodočašću u Rim, obilazeći važnije kršćanske crkve u glavnom gradu;

- u svibnju je jedan od naših parova sudjelovao u Ekumenskom centru Velletri na danu molitve;

- konačno, 9. lipnja, u Anagniju povodom događaja „blagdan naroda”, Komisija za ekumenizam pripremila je kratki trenutak međureligijske molitve prije slavlja i izlaganja tipičnih proizvoda iz svijeta.

Naravno, na posljednjem mjesečnom susretu rastali smo se s idejom da ponovno nastavimo ovo izvanredno iskustvo nakon ljetne pauze, uz odobrenje i ohrabrenje našeg biskupa Lorenza.

Gianni Rontani
član Komisije Biskupijskog Ureda za ekumenizam

U Pashi Kristovoj...Prekrasan poredak stvari

Kronika jednog susreta

Grad Orvieto (Terni) u svojoj katedrali čuva relikviju Kristove Krvi iz XIII. stoljeća koja je prokapala iz hostije koju je svećenik Pietro upravo posvetio.

Otajstvo uvijek novog Saveza koji

je Krist uspostavio u svojoj krvi obnavlja se u svakom Euharistijskom slavlju, nalazi svoju potvrdu u tome da tijelo koje je izloženo stoljećima, svakodnevno prima hvale i klanjanje vjernika.

Zbog toga su s. Anna Maria Vissani i pridruženi članovi tog područja, s. Gabriella Grossi, s. Maria Paniccia i s. Grazia Cafaro, odlučili organizirati sastanak za naše prijatelje i pridružene članove u ASC zajednici u Orvieto.

U nedjelju, 2. lipnja, oko sedamdeset osoba, uključujući ASC, laike i svećenike, okupilo se u velikoj blagovaonici Svetog Pavla kako bi promišljalo o otajstvu stvaranja i otkupljenja.

Nakon obilnog doručka za sve koji su došli, s. Anna Maria započela je dan predstavljanjem programa i cilja. U svom uvodnom govoru, Regionalna poglavarica s. Nicla Spezzati, naglasila je vezu između radosti Evanđelja, kako je papa Franjo opisao u Evangelii Gaudium, i naše svijesti, kao posvećenih osoba i laika, obilježenih i otkupljenih Krvlju Kristovom.

Ono što je uslijedilo bilo je dobro pripremljeno: čitanje teksta, Ples stvorenja, koji su napisale odgovorne osobe iz Centra duhovnosti Castelplanio i slušanje skladbi koje je na klaviru izvela s. Maria Pia De Finis, ASC.

Projekcija fotografija s prekrasnim slikama prirode uvela je prisutne u duboko značenje teksta, himne ljepoti Božjeg stvaralačkog djela i nade u

Otkupljenje, koje sve stvoreno također očekuje. S. Maria Pia otvorila je i završila svoju prispodobu o glazbenim tekstovima izvedbom djela pod nazivom „Jutro“ koje je napisao Edward Grieg i pridonijela uključivanju prisutnih u nježno kontemplativno ozračje.

U međuvremenu, u sugestivnom ambijentu samostana s drevnim bunarom u sredini, Amanda, mlada studentica flaute iz Castelplanija, izvela je veseo komad koji je u nekoliko minuta ušutkao glasove ljudi dok su uživali u proljetnom danu koji je napokon stigao.

Euharistijsko slavlje, kojim je predsjedao don Marino Piccotti, suradnik u

Centru duhovnosti i župnik Castelplanija, blagdan Uzašašća učinio je svečanim pozvavši sve prisutne da istinski vjeruju da nam je Isus, uzlazeći na nebo, poslao Duha Svetoga, da nam je ostavio svoje Tijelo i Krv kako bi uvijek bio s nama.

Nakon slobodnog vremena obišli smo ulice središta, ponovno smo se sreli ispred impozantnog gotičkog pročelja katedrale. S. Patrizia Pasquini, ASC, tumačila je neke od detalja mozaika i reljefa trinaestog stoljeća, a zatim objasnila teme freski u kapeli. U šutnji smo ušli u katedralu i proveli neko vrijeme u molitvi pred oltarom čudesa, završavajući pjevanjem Himna Krvi Kristovoj, uz pratnju orgulja koje je svirala s. Maria Pia.

Dan je završio posjetom novoj kapeli urešenoj freskama Blaženog Angelica i Luce Signorelli. U tim prizorima misterij zla koje traje stoljećima, Krist pobjeđuje svojom slavnom snagom vraćajući čovječanstvu puno dostojanstvo sinova i kćeri Božjih.

Tijek dana ostavio je u svačijem srcu poziv da budemo duboko ukorijenjeni u Kristov Pashalni misterij, središte i temelj karizme Klanjateljica Krvi Kristove.

Klanjateljice Krvi Kristove - Castelplanio

Sjećanje na sestru Teresinu Vani

Napulj, 20. lipnja 2019.

Draga Časna Majko,
želim izraziti Vama i Vašim prekrasnim Sestrama iskrenu zahvalnost na brizi za sestru Teresinu za vrijeme njene bolesti, kao i na ljubavi kojom ste nas prihvatili i gdje smo osjetili iskrenu dobrodošlicu.

Nadalje, na dan sprovoda, bili smo okruženi atmosferom ljubavi, spokoja, mira i ljudske i duhovne utjehe tako da nas ni na trenutak nije obuzela tuga. Svi smo bili svjesni da je na kraju života posvećenog Gospodinu, s. Teresina napustila „kratku subotu“, s osmijehom na licu sretno ušla u „veliki beskrajni dan“, kako piše u njejoj prekrasnoj biografiji kojom nas je obdarila.

Sve ovo dugujemo svim Vašim Sestrama i posebno Vama, Časna Majko.

Stoga, hvala Vam, i dopustite da Vas pozdravim zahvalnim zagrljajem.

Orazio Vani

1. srpnja – svetkovina Predragocene Krvi

Krvi Kristova, bez koje nema oprostjenja, zaziv iz litanija koje je biskup Marek Medyk ove godine koristio za komentar i produbljanje u svojoj homiliji Euharistije 1. srpnja. Pozvani smo biti veleposlanici pomirenja kako bi donijeli mir drugima. To je moguće ako možemo postići mir i pomirenje što proizlazi iz

Krvi Kristove u našem životu.

Mnogo godina biskup Marek u Bolesławiecu predsjedao je svečanom Misom u čast Krvi Kristove koju slavimo s pridruženim članovima koji pronalaze svoj put nasljedovanja Isusa u svakodnevnom životu u duhovnosti Krvi Kristove. Njihov izbor toga puta postaje životni stil koji pomaže bolje razumjeti svakodnevni križ s kojim se susrećemo.

Na svetkovinu Krvi Kristove zaustavljamo se da bismo se prisjetili istine Božje beskrajne ljubavi prema svakome od nas. Ako znamo istinu i razumijemo je, iskusit ćemo istinsko ozdravljenje i unutarnju slobodu.

Zahvalne smo Bogu na mnogim pridruženim članovima Krvi Kristove u Bolesławiecu i okolici koji su s nama podijelili radost slavlja, nakon čega je uslijedilo predstavljanje plesne skupine Bolesławiec. Božja milost je beskrajna i nalazimo svoje ozdravljenje u njegovim ranama.

s. Ewa Kleps, ASC

Kanonska vizitacija - Wrocław

“Srca ... u zajedništvu: Evanđelje u svijetu”

To je bila tema kanonske vizitacije Vrhovne uprave održane u našoj Regiji od 21. svibnja do 14. lipnja 2019. Sve sestre Regije su sudjelovale na susretima s ovom temom. Susreti su trajali tri dana, od kojih jedan u Bolesławiecu i dva u Częstochowa. Tema vizitacije ukazala je na viziju naše Družbe za budućnost. Poziv na preobrazbu objavljen je u Proglasu Odredbi Vrhovnog sabora 2017. Sve mi u Družbi zajedno smo u procesu preobrazbe. Duh Sveti nas potiče na izgradnju jedinstva. Kao Družba, smatramo se pozvanima biti znak jedinstva, zajedništva u svijetu, a to je Evanđelje.

Današnjem svijetu potrebni su vjerodostojni svjedoci Evanđelja. Svijet želi vidjeti da činimo sve što možemo kako bismo živjeli u zajedništvu. Isusova želja je ovo jedinstvo o kojem sveti Pavao piše u svom pismu Filipljanima (2, 2-5). Jedinstvo označava život bez sebičnosti, individualizma i suparništva... ne tražeći vlastite interese, već želeći dobro i sreću drugima.

Ta želja za rastom u jedinstvu može se ostvariti samo preobrazbom koja započinje sa mnom u mojoj konkretnoj zajednici, a to je za nas dar, ali i obveza. Naša je dužnost rasti kao Isusovi učenici

kako bi postigle cilj svetosti. uzimajući u obzir vrednote života u zajednici, moramo neprestano davati prioritet praštanju i pomirenju te biti suodgovorni u stvaranju ozračja mira i radosti.

Na ovaj će način zajednica biti balzam za život u međuljudskim odnosima u kojima doživljavamo evanđeosku ljepotu, nježnost i ljubav koja liječi naše rane. Moramo se podsjećati na konstantni rad na osobnoj razini, razini zajednice, Regije i Družbe. Moramo zahtijevati od sebe da se brinemo za dobre odnose; moramo imati otvorena srca i vremena za druge, živjeti u zajedništvu da bismo mogle biti Evanđelje u svijetu. Naše poslanje i životni plan u zajednici treba povremeno vrednovati: naš način služenja, način svjedočenja Isusa, sjećajući se da je služenje ljubav. U svim našim aktivnostima i u procesu preobrazbe nas prati ljubav Boga Oca kroz Isusa u Duhu Svetomu.

S povjerenjem u moć Krvi Kristove

s. Bernadetta Pajdzik, ASC

“Heroy zauvijek”

Škola predstavlja povlašteno i posebno mjesto za promicanje koraka i strategija u izgradnji zainteresiranosti i ljubavi prema okolišu, skretanje pažnje na potrebu za čistim okolišem te zdravim i konstruktivnim odnosima koji se tiču zakonitosti, također kroz čitanje bajki i glumu.

Iz tog razloga, i ove godine, iako sam u mirovini od nastave, bila mi je radost vratiti se i po četvrti put promicati usvajanje višerazinskog projekta „Maremetamare i priče vala“ autora Fedele Eugenio Boffoli i Paride A. Cabas, učiteljice 4. razreda Floriane Massa i njenih učenika - redovno na IC-u Dante-Galiani, s posebnom pažnjom na okoliš i zakonitosti, kroz bajku „Heroy zauvijek“ i suradnju u tom procesu.

U provedbi projekta upućivalo se na umjetničko iskustvo kako bi se stvorilo usmjereno razmišljanje o neprolaznoj vrijednosti života u prostoru i vremenu, okolišu, zakonitosti i solidarnosti. Projektom se i dalje namjerava upoznati djecu s temom zaštite okoliša, ekologije i zakonitosti; kako bi im omogućili razumijevanje potrebe za prepoznavanjem i razvijanjem svakodnevnih ekoponašanja i interesa za zdrave odnose i toleranciju. To su bili ciljevi procesa „Promicanje i obrazovanje za zaštitu mora, podrijetla života“, već započetog prethodnih godina, s posebnom pažnjom na temu zakonitosti i brige o našoj „zajedničkoj kući“ koja nam pruža utočište.

Djeca su im pomogla u stvaranju humanih odnosa na međukulturalnoj razini, prevladavajući predrasude. Kroz poznavanje života mučenika-svjedoka zakona kao što su G. Falcone, P. Borsellino, o. Peppe Diana, Iqbal Masih, Bakhita itd., razmišljalo se o važnosti moralno ispravnog ponašanja koje jamči miran život svima zajedno, utemeljen na vrijednostima jednakošći, slobode, pravde, zakonitosti i poštovanja svega i svakoga.

**Uzajedničkom
traženju se**

**otkrivalo kako
izgraditi osjećaj
za pravila i
razviti etiku
odgovornosti.**
Dječje su
vještine

osnažene za interakciju s okruženjem, **stoga su često posvećivali pažnju betonskom čišćenju, recikliranju, zalijevanju, sadnji cvijeća i maslina u školskom vrtu i proučavanju značenja „zakonitosti“.**

Mlađi su učenici kreirali abecedu zakonitosti, izradili su je u umjetničkoj formi što im je pomoglo da je nauče i poštuju.

Kroz susret s autorom bajke i završnu predstavu, podijelili su sa svojim obiteljima ono što su naučili.

“U svakom je aspektu života prisutna suprotnost, u srcu svakog gusara kao i u bilo čemu drugom.” (Fedele Boffoli)

“To je simbolična priča o spašavanju gusara koji, ukrcavanjem u brod, kako bi iz kabine spasio mladog dječaka koji će biti pogođen, stupa između njega i njegovog napadača. Završava ranjen i u vodi. Nakon brodoloma našao se na čarobnom otoku Sesta Ruga gdje svi u miru žive, jedući plodove zemlje i svoga rada, ne želeći posjedovati stvari, pomažući jedni drugima i poštujući okoliš. Ovo je tako hitno poučavanje nasuprot politikama eksploatacije planete i ljudskih resursa, što se često ilegalno izvodi. To je proces djelovanja glume i unutarnje svijesti djece po raznim sredstvima (čitanje, slušanje, interpretacija i stvaranje kroz različite umjetnosti i oblike) koja su posljednjeg dana pronašla važnu izražajnost”.

Iz razmišljanja jednog roditelja (L. Varano): „*Sigurni smo da je ovaj proces obuke naše djece put nade da će kao slobodni građani biti sposobni izraziti osobne i nestandardizirane prosudbe, ali i gledati s nadom u budućnost u zaštiti i skrbi o “zajedničkoj kući” koja nas ugošćuje. Na tome smo duboko zahvalni.*”

s. Rosalba Facecchia, ASC

4. rujna: preseljenje zajednice formacije u Novicijat Družbe u Via G. Gatti 13, 00164 Roma
6.-8. rujna: s. Nadia Coppa i s. Bridget Pulickakunnel su u kanonskoj vizitaciji u Španjolskoj
10.-23. rujna: s. Dani Brought i s. Maria Grazia Boccamazzo su u Tanzaniji kako bi prisustvovala proslavi 50. obljetnice dolaska ASC-a u Manyoni
23.-28. rujna: s. Bridget Pulickakunnel sastaje se s Komisijom za reviziju vlastitog prava Družbe

**Rođendani:
slavimo život**

40 godina	
s. Ljilja Mužić	23. 09. 1979. Zagreb
50 godina	
s. Mara Župarić	04. 09. 1969. Zagreb
60 godina	
s. Vianeja Čolić	12. 09. 1959. Zagreb
70 godina	
s. Branislava Garvan	26. 09. 1949. Zagreb
s. Marisa Daniele	28. 09. 1949. Italija
80 godina	
s. Rosaria Salvemini	15. 09. 1939. Italija
s. Teresina Veronese	13. 09. 1939. Italija

Godišnjice zavjeta

8. rujna 2019.

- 60. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija Zagreb**
s. Marija Čosić
- 60. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija Schaan**
s. Mathild Frick

12. rujna 2019.

- 25. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija Italija**
s. Carmela De Michele
s. Maria Chiara Maselli

50. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija Italija

- s. Grazia Cafaro
- s. Marisa Daniele
- s. Maria Pia Iadanza
- s. Carolina (Carla) Poppa
- s. Nicola Spezzati

60. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija Zagreb

- s. Antonietta Petrosino

15. rujna 2019.

Polaganje prvih redovničkih zavjeta - Regija Zagreb

- Kristina Vuković
- Ivana Miličević

25. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija Tanzanija

- s. Josephina Paul

60. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija Wrocław

- s. Urszula Droszczak
- s. Marta Jurasik
- s. Anieli Mroczek
- s. Janina Sygut
- s. Imelda Sygut

60. i 65. obljetnica redovničkih zavjeta - Centar Ruma

- s. Gabrielle Rowe (60.)
- s. Genarose Buechler (65.)
- s. Ann Frances Gross (65.)
- s. Rose Anthony Mathews (65.)
- s. Mary Louise Degenhart (65.)

70. i 75. obljetnica redovničkih zavjeta - Centar Ruma

- s. Elizabeth Kolmer (70.)
- s. Helen Kiefer (70.)
- s. Mary Rachel Lawler (70.)
- s. Irene McGrath (75.)
- s. Mary Ann Mueller (75.)

**Preselile su se u kuću
Očevu**

17. 07. 2019.	s. Agnese (Angela) Bianchi	Italija
24. 07. 2019.	s. Lisbeth Reichlin	Schaan
24. 08. 2019.	s. Michelina Sebastiano	Italija

Međunarodno glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove
 Vrhovna uprava
 Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXI. - br. 8, rujna 2019.

Uredništvo:

Maria Grazia Boccamazzo, ASC
 Mimma Scalerà, ASC

Prijevod

- s. Klementina Barbić - hrvatski
- s. Betty Adams - engleski
- s. Martina Marco - kiswahili
- s. Bożena Hulisz - poljski
- s. Clara Albuquerque - portugalski
- s. Miriam Ortiz - španjolski
- s. Johanna Rubin - njemački